

# 't Spyckertje



Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw

Karrenmuseum Essen vzw



# 't Karwie

Secretariaat: HEEMHUIS, Moerkantsebaan 48, 2910 Essen

Tel. 03/667.73.90 - Fax 03/677.11.42 - e-mail: heemhuis@skynet.be

1<sup>st</sup>e trimester 2011  
26<sup>st</sup>e jaargang n<sup>o</sup> 1

Verschijnt driemaandelijks  
Afgiftekantoor 2910 Essen 1

"Drukwerk aan verlaagd tarief"

Verantwoordelijke uitgever: Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw  
Heemhuis  
Moerkantsebaan 48  
2910 Essen

Afgiftekantoor: 2910 Essen 1

België - Belgique  
P.B. - PP  
2910 ESSEN  
BC 30355

**'T SPYCKERTJE**

Driemaandelijks tijdschrift van de  
Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw

1<sup>st</sup>e trimester 2011

26<sup>st</sup>e jaargang n<sup>o</sup> 1

**BESTEMMELING:**

Indien onbesteld gaarne terugzenden aan: Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw  
Moerkantsebaan 48  
2910 Essen  
Tel. 03/667.73.90 - Fax 03/677.11.42  
e-mail: heemhuis@skynet.be

# Inhoud

## 't Spyckertje

nummer 1/2011

Jan Goossenaerts, de vijfde oudste man ter wereld ... 3	
De hoogdag voor Europees kampioen Jan ..... 5	
Jan Goossenaerts "troont" in Essen ..... 6	
Rechtzetting ..... 8	
Culturele Prijs 2010 voor Maria Gommeren ..... 8	
Liefhebbers van geschiedenis ..... 9	
Lidgeld 2011 ..... 9	
Nog geen lid van onze Kring ..... 10	
Cursus oud schrift voor beginners ..... 10	
Vrijwilligers zijn onmisbaar ..... 11	

**Wij wensen onze leden en hun familie een gelukkig 2011**

*Dit eerste nummer van 't Spyckertje 2011 is een speciale uitgave.*

*We schenken extra aandacht aan Jan Goossenaerts die 110 jaar werd.*

*Ook is dit nummer bedoeld als kennismaking voor iedereen die wenst lid te worden van onze kring.*

Praktisch:

De cursus vindt plaats in de Oude Pastorie, Essendonk 3 in Essen.

De cursus bestaat uit acht lessen op 1, 8, 15 en 22 februari en op 1, 8, 15 en 29 maart.

Op 22 maart is er een bezoek aan het gemeentearchief van Roosendaal.

De lessen beginnen om 19.30 u en duren ca. 2 uur. Er is een pauze, met koffie, water of thee.

Kostprijs: 50 euro.

Inbegrepen: 8 lessen + koffie/thee/water tijdens de pauze + bezoek aan gemeentearchief Roosendaal (vervoer met eigen wagens).

**Inschrijven** voor 15 januari in Heemhuis, Moerkantsebaan 48 in Essen. Tel. 03 667 73 90.

U bent pas ingeschreven als de betaling én persoonlijke gegevens (naam, adres, telefoonnummer) op het Heemhuis zijn ontvangen. Betaling met kochcheques kan ook en na overleg kan het bedrag ook gestort worden.

## Vrijwilligers zijn onmisbaar...

Hoe ver kan iemand gaan om zijn hobby uit te oefenen? Sommige mensen gaan er heel ver voor, zelfs letterlijk. En dat geldt ook voor onze volgende vrijwilliger in de rij, Henk Verboort. In de zomer van 2009 kwam hij ons museum binnengewandeld. Hij had ons gevonden en bood zijn tijd en energie aan. Henk die geboren is in 1947, was jarenlang chauffeur en kijkt ook nu niet op een kilometer. Wekelijks komt hij van Sint Oedenrode in Oost Brabant in Nederland naar Essen gereden, zo'n 120 km ver. Hij overnacht in Essen en werkt dan twee dagen in het museum.

Zijn interesse ligt in de houtbewerking en door het wegvallen van onze wielmaker Ad Schepers voelt hij zich geroepen om dat vak te leren. Het lukt hem al aardig! Henk is een minzaam mens en een volhouder. De wagenmakerij is zijn plekje geworden. Maar ook voor andere bezigheden staat hij altijd klaar. Voor de ouwe rotten lijkt het alsof Henk er al jaren bij hoort. Soms

heeft hij een beetje moeite met onze woordenschat, maar ook dat valt prima mee. Als het erop aan komt spreken we allemaal dezelfde taal, die van de liefde voor ons aller museum. In zijn schaarse vrije tijd is hij een actief medewerker in de kerkgemeenschap van zijn dorp Sint Oedenrode.

Nieuwe vrijwilligers zijn noodzakelijk, zo blijkt ook door de aanwezigheid van Henk. Maar daarnaast zijn de nieuwelingen van 2010 meer dan welkom. We mochten dit jaar Jos Nelen, Wim Stuer, Gerda Van Opdorp, Ria Van den Bergh, Nele Blommaert, Gusta Mous en Sofie Broos verwelkomen. Ook zij zullen ten gepaste tijde hun stukje in ons Spijckertje/Karwiel krijgen. Ze zijn nu al onmisbaar.

*Maria Gommeren*



## Nog geen lid van onze kring ...

Aarzel dan niet om het nu te worden. Eenvoudig door het lidgeld over te schrijven voor 4 maart op ons rekeningnummer: **068-2012646-20**

**IBAN: BE28 0682 0126 4620**

**BIC: GKCCBEBB**

Met vermelding : nieuw lid

U ontvangt dan het driemaandelijks tijdschrift 't Spyckertje – 't Karwiel, met info over de Heemkundige Kring en het Karrenmuseum.

Rond Pasen ontvangt u ons jaarboek De Spycker, fraai uitgegeven en rijk geïllustreerd boek van 208 bladzijden, met zeer interessante bijdragen over verschillende facetten van zowel het verre als het meer nabije verleden.

Voor het **jaarboek 2011** worden o.a. volgende artikels voorzien:

Van de Dry Swaenties tot Onder de

Toren (Leo Suykerbuyk & Rudi Smout)  
Ontwikkeling van de telefonie van China tot Essen (Jan Michielsen)

De Voerman: 125 jaar transport (Jan Suykerbuyk)

Essense studenten plukten tabak in Canada (Camiel Peeters)

Essense sportgloriën (Roger Suykerbuyk)

Een gewichtig boek (Louis Vercammen)

Essenaren in de wereld – Jeff Van Minsel ere-consul op Gran Canaria (Leo Suykerbuyk)

De flora van Essen door de eeuwen heen – tot de 18<sup>de</sup> eeuw (Joris Pinseel)

Het Wildven (Philip Peeters)

Mensen van bij ons – Carlien Peeters (Kristof Thill)

Domein Hemelrijk (Jean Bastiaensen)

De Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw en de gemeente Essen organiseren een cursus oud schrift. Docent is Hugo Broen.

Een woordje uitleg: Ieder die in archieven snuffelt, zij het voor familiekundig (genealogie) of heemkundig onderzoek, wordt geconfronteerd met 'oud schrift'. Zelfs de 19de

eeuwse archieven en akten kunnen al moeilijkheden bevatten. In de Franse tijd gebruikte men bvb. de Republikeinse kalender.

De parochieregisters (doop, huwelijk en overlijdensregister) zijn in het Latijn en niet altijd even makkelijk leesbaar. Zowel voor de familiekundige als de heem- of geschiedkundige, zijn er noch tal van andere bronnen,

meestal in het Middelnederlands, zoals schepenregisters, notarisakten, borgbrieven, staten van goed bij een overlijden, leen- en cijnsboeken, kerkrekeningen, enzovoorts. Hierin komt men oude munten en maten en gewichten tegen. Ook daaraan wordt tijdens de cursus aandacht besteed.

Het objectief van de cursus is tweërlei: het leren **lezen** van het 'oud schrift' (de omzetting of transcriptie) en het **begrijpen** van wat er in de documenten staat.

Zoals in de titel staat, is de cursus bedoeld voor **beginners**. Er is geen voorkennis vereist, ook niet van het Frans, Latijn en Middelnederlands. Het nodige enthousiasme en volharding zijn het enige dat nodig is.

**CURSUS OUD SCHRIFT  
VOOR BEGINNERS**

## Jan Goossenaerts, de vijfde oudste man ter wereld



Op 30 oktober 2010 werd Jan Goossenaerts 110 jaar oud en was toen de vijfde oudste man ter wereld volgens de ranglijst van de supereeuwelingen of mensen ouder dan 110, gekend als de lijst van de 'Validated Living Supercentennials'.

En Jan is van Essen.

We beseffen amper hoe uniek dit is.

Elke week wordt ergens in een rusthuis in België wel een honderdjarige gevierd, maar een supereeuweling, dat is pas uiterst zeldzaam. Die lijst bevat enkel mensen met een erkende geboorteakte. In de realiteit zullen er in China, Afrika of in de Kaukasus nog oudere mensen leven, maar niemand kan dat bewijzen. Geriater Lucien De Cock twijfelt daar ook aan. Volgens die officiële lijst zijn er over heel de wereld slechts 81 mensen ouder dan 110, waarvan slechts 5 mannen.

Opvallend is het hoge aantal Japanners, Amerikanen en Italianen.

De Amerikaan Walter Breuning is 114 jaar en gaf op zijn verjaardag op 21 september vorig jaar nog een fitte indruk.

De Japanner Jiroemon Kimura is met 113 jaar de tweede oudste man. Dan volgen Tanekichi Ouishi ook uit Japan en James Sisnett uit Barbados, die beiden in februari 2010 supereeuweling werden. Zij zijn een half jaar ouder dan onze Jan.

U merkt het er zit geen enkele Europeaan tussen of Jan is op dit ogenblik ook de oudste Europese man.

Jan is nog altijd zeer fit, zo blijkt in het rusthuis St-Michaël, waar hij nu vertoeft. Anders gezegd de kans is groot dat Jan op weg is om de oudste man ter wereld te worden. De oudste mens is veel moeilijker, want we kunnen het nog altijd niet halen van het zwakke geslacht.

De oudste mens ter wereld is de Amerikaanse, Eunice Sanborn, 114 jaar oud.

De nummer twee is de eveneens Amerikaanse Besse Cooper en dan volgt Walter Breuning al.

Kijken we even naar de Belgen op de lijst, dan blijkt dat op die lijst slechts drie Belgische vrouwen voorkomen, namelijk Adrien Ledent, die nu 111 jaar oud is en Aimee Rensonnet eveneens 111. Op de derde plaats staat Germaine Degueldre, die dit jaar in september 111 wordt.



Dan komt onze Jan. Hij is de vierde oudste Belg en de oudste Vlaming. Jan is intussen ook de oudste man die ooit in België heeft geleefd.

De vorige de Waal, Louis Marion is 110 jaar en drie maanden oud geworden. Johanna (Woinke) Turcksin uit Machelen werd de oudste mens van België met haar 112 jaar en 6 maanden. Ze stierf in december 2002. Ze werkte tot haar 85 jaar op de boerderij.

Jan is nu op weg om de oudste mens ooit in België te worden, gezien zijn huidige conditie en wie weet misschien de oudste man op aarde.

De aller-oudste mens ooit was de Franse, Jeanne-Louise Calment. Zij leefde 122 jaar en 164 dagen in het Zuid-Franse Arles. Het ziet er niet naar uit dat dit record ooit verbroken zal worden. Zij rookte sigaretten tot haar 117<sup>e</sup> en stopte er pas mee nadat ze blind geworden was en de aansteker niet meer kon vinden, zo gaat het verhaal.

Ook Jan heeft lang gerookt tot ver in de negentig en nog langer gesikt. Toen zijn omgeving zei dat tabak pruimen eigenlijk een beetje vies was, stopte hij onmiddellijk.

Soms sippelen berichten door van mensen die nog veel ouder zijn geweest. Volgens de bijbel werd Methusalem 969 jaar oud maar met een andere jaartelling.

David van Reybroeck laat in zijn recent boek 'Congo, een geschiedenis', een inwoner aan het woord wiens herinneringen zo ver teruggingen dat hij minstens 128 jaar moest zijn op het ogenblik dat hij werd geïnterviewd. Maar Afrika kent amper ge-

boorteaktes, toen niet en wellicht nu nog niet, zodat geen Afrikanen in de 'Validated list' voorkomen.

## Het geheim

We vragen ons natuurlijk allemaal af, wat het geheim is om zo oud te worden.

Opvallend is dat traditionele aanbevelingen zoals niet roken, weinig of geen suiker eten niet opgaan, wanneer de levenswijze van supereeuwelingen wordt nageplozen. Jan en Jeanne Calment rookten. Jeanne Calment at bovendien veel chocolade. Opvallend is wel dat deze generatie een oorlog heeft meegemaakt. Velen hebben gedurende vele jaren honger geleden, zeker Jan Goosenaerts en zijn gezin tijdens WO-II. Jan liet zich in een gesprek met zijn buren over het geheim van zijn hoge ouderdom ooit eens ontvallen. 'Ge moet altijd met een klein beetje honger van tafel gaan en genoeg slapen'. Wellicht zit daar heel veel wijsheid in.

Fons Claessens, directeur van St. Michaël, waar Jan nu thuis is, heeft veel ervaring met oude mensen. In het maandboekje november 2010 van St-Michaël schrijft hij in het artikel 'Onze Jan', dat het geheim bestaat in gemoedsrust of ongevoeligheid voor stress. Zij pakken problemen aan die opdoemen zonder zich op te winden. Zij kunnen hun gevoelens doorgaans eenvoudig uiten en blijven niet met een ei zitten. Zij maken zich geen onnodige zorgen. Dat stemt overeen met wat Jeanne Calment

## Woordje van...

### Liefhebbers van geschiedenis

2010 was een druk jaar voor de Heemkundige Kring.

In het voorjaar presenteerden we onze 67<sup>ste</sup> Spycker. Het boek is al voor het tweede jaar op rij uitverkocht. Nog in april werd het restauratieproject van twee oude heipalen afgerond. Deze palen, de oudste overblijfselen van een woonst in Essen, pronken nu in de hal van het gemeentehuis. Daar is men vorig najaar begonnen met verbouwingswerkzaamheden, die ondermeer voor een toegankelijker Gerard Meeusen museum moeten zorgen.

In oktober verscheen dan het fotoboek Essen in Beeld, waaraan onze

Kring zijn medewerking verleende, samen met de Stichting Heidebloempje en de Essense Cultuurraad. Een succesboek, eveneens uitverkocht. Ondertussen volg(d)en we twee literaire projecten met veel interesse: het boek 'Wat vader niet vertelde' is aan een tweede druk toe en 'De historiek van het College', die dit jaar verschijnt. De moeite!

Momenteel bereiden we zelf De Spycker nr.68 voor en bieden we een cursus schriftherkenning aan.

Klaar voor weer een spannend jaar.

*Heemkundige groet,*

*Jan Suykerbuyk*

*voorzitter*

## Lidgeld 2011

De prijs van **De Spycker** is ongewijzigd gebleven: • 15,-

Een los nummer van De Spycker kost • 15,- plus eventuele verzendkosten.

Zij die in **Essen** wonen betalen • 15,-

Voor het verzenden van 't Spyckertje en De Spycker komt hier voor België • 3,30 bij. Leden **buiten Essen** maar wel in België betalen dus: •18,30.

Voor het verzenden van 't Spyckertje en De Spycker naar Nederland komt er • 6,50 portkosten bij. Leden in het buitenland betalen dus: •21,50

Leden uit **Nederland** die hun jaarboek komen **afhalen** betalen: •18,30

Gelieve te betalen met bijgevoegd internationaal overschrijvingsformulier. Dit kan zowel in België als in het buitenland gebruikt worden.

U dient enkel het juiste bedrag en uw IBAN nummer (dit staat op uw bankafschriften) in te vullen.

Gelieve ook uw naam en adres te vermelden.

Lidgeld te betalen voor 4 maart!

**Leden uit Essen** kunnen voor het betalen van hun lidgeld gebruik maken van de **kobiecheques** uitgegeven door de gemeente.

Rond Pasen verschijnt het jaarboek



ieder op de eigenste plek. Daar deden den 'druppel en het taske koffie' won- deren bij de sprekende dorpsgazet. Goed gemutst naar huis, géén vrije dag want de koeien ... goed doorstappen want de kinderen ...

Halverwege de jaren vijftig houdt iede- re illustratie in het museum bij Jan's leven op.

Het afscheid nadert, nog even de voor- deur, daarachter bevindt zich het ar- senaal (op museumniveau) van de oorlogen die zijn leven teisterden, lang geleden, maar toch ...

Dag Jan, moge het u goed gaan!

*Elly de Bruijn*

## Culturele Prijs 2010 voor Maria Gommeren

Donderdag 11 november kreeg Maria Gommeren de Culture Prijs 2010 uitgereikt in de raadzaal van het ge- meentehuis.



Maria kreeg de prijs omwil- le van haar tomeloze inzet voor onze lokale geschie- denis, voor ons erfgoed, voor het Karrenmuseum, de vele historische wandelin- gen doorheen Essen. En als klap op de vuurpijl de historische stoet op zondag 6 september 2009, ter ge- legenheid van 850 jaar Essen.

## Het Karrenmuseum dankt de sponsors


## Rechtzetting

In het jaarboek De Spycker 2009 in het artikel van Elly de Bruijn 'Hotel de Linden' lezen we op bladzijde 14 dat de portretten, in de raadzaal van het huidige ge- meentehuis in Essen, geschilderd werden door Henri Naulaerts. Dit is foutief. De portretten zijn van de hand van Ferdy Naulaerts, oudste uit het gezin Naulaerts.

ooit zei: 'Als je er toch niets aan kunt doen, maak je er dan ook geen zor- gen om'. Maar een sobere levensstijl, zoals Jan zelf zegt zou toch de be- langrijkste voorwaarde kunnen zijn om heel oud te worden.

De befaamde geriater Lucien De Cock, die al 40 jaar lang de oudste mensen ter wereld bestudeert en re- gelmatig Jeanne Calment in Arles heeft bezocht, somt een viertal oorzaken op om zeer oud te worden.

Op de eerste plaats erfelijkheid, zegt De Cock. 'Men moet de genen mee- krijgen'. Van de externe factoren ont-

houdt De Cock dat alle zeer oude mensen erg actief waren in hun leven. Sommigen hebben zelfs keihard moe- ten werken.

Een tweede kenmerk is matigheid in alles wat ze doen en voldoende sla- pen. Geluk speelt ook een rol, uiter- aard.

Als vierde kenmerk ziet de geriater de mentale ingesteldheid. Mensen moeten willen leven. Depressieve mensen worden nooit oud.

Inzake voeding is er geen constante, tenzij dat bijna al die mensen in hun leven ooit honger hebben geleden.

*Guy Van den Broek*

## De hoogdag voor Europees kampioen Jan.

De hoogdag voor Europees kam- pion Jan.

30 oktober 2010, een mijlpaal in de Essense geschiedenis, gerontologisch zelfs op Europees niveau want een Essenaar werd 110.

Daar moest een feest van komen en wel in het rusthuis Sint Michaël. Het was die dag droog en



zonnig en wat zich daar afspeelde was niet barnumesk maar volks en speels met als aanwezigen triomfator Jan en zijn familie, de medebewoners van het rusthuis, wat fanfaremuziek en wat vertrouwelingen.

Maar ook, wat men nogal eens noemt de "gestelde lichamen", werden er

ontvangen door directeur Claessens, burgemeester Van Tichelt en zijn schepenen, Ludwig Caluwé van het Vlaams Parlement en de heer Anthony Croes, een soort deurwaarder en thuis in statistieken van de Generon- tology Research Group die Jan een lint omhing met de tekst 'oudst gevalideerde Europese man 110'.

Maar dat ook Vlaams Minister Peet- ers er tijd voor over had werd alom geapprecieerd.

Korte toespraken en dan aan het werk: een herinneringsboom planten in de tuin en in het zicht van Jans kamer. Ze verdeelden het werk, de Minister en Jan en deden voor elkaar niet onder in aanpak en speed.

Moest er een ere-steen zijn aange- bracht dan zou Jan die klus makkelijk alleen hebben geklaard, want in het ver- leden was hij metser van beroep.

En dan in een feestelijk versierde zaal een gezellig samenzijn waar Jan verdederd keek naar de "pakskes".

Er was vooreerst een persoonlijke brief van de koning samen met een grote fruitmand vol exquisite vruchten, de feesttaart was een geschenk van de gemeente Essen, maar het voor-snijden ervan liet Jan aan anderen over want zei hij "Ik heb in mijn leven al genoeg gewerkt".

Minister Peeters hield het bij pralines à volonté aangevuld met een pakket Trappist.

Het personeel en de medebewoners mikten leuk met hun geschenk een voederhuisje voor vogels met enkele pakken mezenbollen.

Origineel was ook de link naar de Essenaren die op 30 oktober waren geboren: met 48 waren ze en elf van hen waren present, want iedereen is niet vrij, is op reis of nog wat.

Men had ze in alle gradaties: Seppe Van den Eynde, 1 jaar, en die

mocht op de knie bij Jan, en dan Jef Van Looveren, 91 jaar en bekend als ereveearts.

En dat tijdens de viering veel ruimte was voor pers en TV stoorde niet en hoorde bij het gebeuren.

En nu? Hoe gaat het met Jan.

Een gedroomde bewoner hoor ik van zijn engelbewaarsters, iemand die alles goed vindt, die houdt van regelmaat, eens kuieren met de rollator in de tuin naar zijn boom, eens mijmeren in de kapel, een bezoekje aan het cafetaria voor een wafel of een pannenkoek, maar liefst de rust op zijn kamer met uitzicht op de tuin, natuur, groen en vogeltjes.

Eenzaam maar niet alleen, koppeke nog goed in orde, maar verder weinig kwaaltjes want de menselijke natuur was hem al die jaren genegen.

*Het ga je goed Jan!  
Leo Suykerbuyk.*

## Jan Goossenaerts 'troont' in Essen

In 'Spycker' 2007 wordt de vraag nog gesteld of Jan weldra de oudste Belg zal zijn: in 2010 is deze dimensie vlot aan zijn leven toegevoegd.

Als minister-president van het land laat zich op zekere dag naar het noorden laten brengen, naar Essen, een spel-denprik op de kaart van België, als het gemeentebestuur op diezelfde dag in rep en roer is: iedereen mag zeker zijn van een buitengewoon gebeuren.

Wanneer het rusthuis St. Michaël de poorten opent, schuiven de media

gretig aan, het wordt een dag die na zal galmen: Jan Goossenaerts bereikt de leeftijd van 110 jaar, een unicum in Essen, in België, in Europa. En dat heeft ruimte nodig!

In het rusthuis wordt het evenement op gepaste wijze gevierd, omringd door de naaste familie laat Jan zich in het feestgedruis glijden en plant met de afgevaardigden een 'supereeuw-lingboom'. Genoeg van toeters en bel-len slaapt Jan zich naar de volgende dag, het moet vooruitgaan, zo is het altijd geweest!



Het moet gezegd: er is heel wat geweten over het leven van de jarige, stof genoeg om een boek te vul-

len. Zijn geboorte in een ver, grijs verleden, de start van een harde jeugd, twee keer ingrijpend oorlog, zijn huwelijk, vader van vijf kinderen en 'vokke' van de volgende generaties. Over alles heen ligt zijn taaie werklust en de liefde voor de natuur. In het sociaal contact met Jan en Alleman op Horendonk, Heiblok en in de Vaartstraat schuilt een goed hart voor de medemens.

De band met de landbouwer De Lens is nog altijd stevig, de onvoorwaardelijke vriendschap langs beide kanten groeide gestaag onder de noeste arbeid, alle dagen van het jaar.

Zo beende hij de 'gezegende' leeftijd voorbij!

Voor de achtergrond van dit wonderlijk maar hard leven kan 'de schat op zolder' in het Gerard Meeusen museum model staan.

Mocht hij het ooit gezien hebben, hij zou er thuis geweest zijn in de donkere warme keuken met bedstee, bij het immer brandend vuur. Schuin daarboven 'de snotneus' het zwaailicht naar de stal.

Om de hoek de koude natte moos, herinnering aan de was en de plas. Hier was hij geboren en voor een stuk getogen, de nagel op de kop, hij kon het allemaal nog plaatsen.

De mooie kamer deed hem minder vanwege 'de chique', meer een uit-

stalling van meubels in een verduisterde kamer waar rust en stilte geboden waren.

Het volgende luik is het schooltje (klasje) naast de kerk, beelden waar hij volledig in mee zou gaan: de klompenrij in de gang, de vurige potkachel en als het eens een dag tegenzat, de oorvijg van de meester. Toch was naar school gaan een avontuur dat niet altijd doorging, vrijwillig thuisblijven een luxe die niet bestond. Véél werk, ja, hier of daar inspringen, Jan was nergens te goed voor! De katapult, 'boy-toy' in zijn jeugdijaren bleef binnen handbereik.

De kapel, één met catechismus en de plechtige communie (waartoe zijn wij op aarde?) spreekt hem nu nog aan, de dagelijkse trip in het rusthuis hoort erbij.

Het vestimentair gedeelte krijgt dan weer bitter weinig aandacht, gemakshalve beter overslaan. De link naar de lingerie is er niet, wat zou het, die paarse, groene en witte flodders in de glazen kast, dat hield allemaal geen stand onder de borstel met groene zeep.

Of spelen de gedachten aan de trouwdag nog mee, sober maar pront in zwart, kleren voor hoogdagen, voor de rest aan het lot overgelaten in de kast vechtend tegen de mot.

Volgende halte: trapkes af, de winkel annex café. De winkel van Sinkel, daar is alles te koop. Hoeden en petten en dameskorsetten ...

De plaats voor zo'n etablissement was meestal tegenover de kerk. Goed gezien: zondag, man-vrouw, hoogmis, uit de kerk even bijkomen